



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1770**

**VD18 90118510**

§. 9. Sarisberiensis Comitissa Poli Cardinalis Mater extremo supplicio  
affecta.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

exhaurire statuit, eo consilio, ut Scotiæ Regem ad suas partes pertraheret, eumque eo induceret, ut is suo erga Sedem Apostolicam obsequio nuntium mitteret, quam in rem Henricus quemdam Deputatum ablegabat, qui Eboraci colloquium haberi peteret. Equidem Jacobus propositioni factæ annuit, seque Eboracum petiturum promisit, quin imo Henricus jamjam eo venerat Jacobi adventum præstolaturus. Verum Scotiæ Regis amici Religionis Catholicæ studiosissimi funesta ejusmodi colloquii mala tanto rationum pondere eidem exponebant, ut promissam consultationem honesto prætextu eludere decerneret. Cum ergo jamjam Henricus Eboraci adventantem Scotiæ Regem expectaret, derepente ad eum Scotiæ Rex literas dedit, quibus ipse hujus colloquii opportunitatem subito præpeditam officiosa excusatione exponebat. Verum hac repulsa Angliæ Rex tantopere offendebatur, ut honori suo labem exinde iniustam ratus, paulo post utrumque Regnum capitali inimicitia involveret.

## §. IX.

*Sarisberiensis Comitissa Poli Cardinalis Mater extremo supplicio affecta.*

Ni-

Sæcul. XVI.  
A.C. 1541.

*Ant. publ.*  
*Angl. t. 14.*  
*p. 652.*

Nihilominus hæc utriusque Regis diffidia funestas Catholici populi clades in Anglia minime impediabant; quippe ibidem mortis poena plectebantur omnes, qui palam summi Pontificis partes tuebantur, aut Henrici Regis aures adversari credebantur. Ut vero crudelitatis libere fræna laxaret, in mandatis dedit, ut Sarumensis seu Sarisberiensis Comitissa Cardinalis Poli Mater extremam subiret sententiæ severitatem, cujus tamen executionem per integrum biennium differebat, spe fretus, Cardinalem hac dilatione permotum iri, ut cum Rege paulo indulgentior esset, nec ultra calamum adversus eum stringeret: cum vero in Septentrionalibus Regni sui Provinciis novas seditiones erumpere cerneret (\*), hanc Matronam virtutibus adeo claram capite plecti jussit, cujus morte Plantagenetarum nomen & genus uno ictu excisum fuit.

§. X.

(\*) Injuria huic nobilissimæ feminae ejusque filio inferitur, si ob motas seditiones capite plexa diceretur: de ea enim Scriptores cum Florimundo Ræmundo l. 6. c. 4. hæc referunt: *Ea damnata capite, quod literas a filio accepisse diceretur, & quinque Christi vulnerum imaginem in pectore gestasset.*